

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZADRU
Ulica Plemića Borelli 9,

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, po sucu toga suda Maji Neveščanin, u pravnoj stvari tužitelja Arlete Vidić iz Nina, Ulica Bana Jelačića 34, OIB: 83583662554, zastupane po punomoćniku Robertu Dujiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Korljan & partneri d.o.o. u Zadru, protiv tuženica ad.1. Valentine Vidić ud. Šime, kći Gregorija, iz Nina, Bana Josipa Jelačića 34, OIB: 07549192104 i ad.2. Kate Vidić rođ. Klanac iz Zadra, Josipa bana Jelačića 22a, OIB: 45150599234, zastupane po punomoćniku Dragi Toliću, odvjetniku u Zadru, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnika tužene ad.2., po objavi presude dana 30. srpnja 2026

p r e s u d i o j e

I.Odbija se kao neosnovan glavni tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

“ I. Proglašava se nedopuštenom ovrha u predmetu Općinskog suda u Zadru, posl. broj: Ovr-558/2022 koja je određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Zadru, posl. broj: Ovr-558/2022 od 17. listopada 2022.g. na nekretnini:

- posebni dio nekretnine oznake čest. br. 689, zv. Klanice, dvorište, stambena zgrada, gospodarska zgrada, ukupne površine 556 m², upisane u zk. ul. 1686 k.o. Nin-Zaton, i to na: suvlasničkom dijelu s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-3), etažna jedinica S3 – stan 3., predstavlja stan na prvom katu iznad garaže koji se sastoji od stepeništa za ulaz u stan, kuhinje s blagovaonicom, hodnika, kupatila, sobe i logge, ukupne netto površine 33,70 m², sveukupne netto korisne površine stana oznake S3 iznosi 33,70 m², u vlasništvu ovršenice Valentine Vidić, OIB: 07549192104, iz Nina, Bana J. Jelačića 34, za cijelo,

i to zabilježbom ovrhe u zemljišnoj knjizi, utvrđenjem vrijednosti tog posebnog dijela nekretnine, prodajom tog posebnog dijela nekretnine i namirenja ovrhovoditeljice Kate Vidić rođ. Klanac, OIB: 45150599234, iz Zadra, Josipa bana Jelačića 22a, iz novčanog iznosa dobivenog prodajom,

a koja ovrha se vodi po prijedlogu ovrhovoditelja Kate Vidić, rođ. Klanac, OIB: 45150599234, iz Zadra, Josipa bana Jelačića 22a, protiv ovršenika Valentine Vidić ud. Šime, kći Grigorija, OIB: 07549192104, iz Nina, Bana J. Jelačića 34, radi naplate novčane tražbine ovrhovoditeljice i to:

- na temelju pravomoćne i ovršne presude i rješenja Općinskog suda u Zadru, posl. broj: P-3840/2005 od 6. studenog 2014.g. radi naplate novčanog iznosa na ime

dosuđenih troškova parničnog postupka u iznosu od 50.000,00 kuna uvećano za zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku počev od 11. lipnja 2015.g. pa do konačne isplate,

- na temelju pravomoćne i ovršne presude i rješenja Općinskog suda u Zadru, posl. broj: P-1925/2006 od 27. ožujka 2013.g. radi naplate novčanog iznosa na ime dosuđenih troškova parničnog postupka u iznosu od 14.062,50 kuna, uvećano za zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku počev od 25. travnja 2018.g. pa do konačne isplate,

- na temelju pravomoćne i ovršne presude i rješenja Upravnog suda u Splitu, posl. broj: USI-50/16-13 od 15. rujna 2017.g. radi naplate novčanog iznosa na ime dosuđenih troškova upravnog spora u iznosu od 3.530,00 kuna uvećano za zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku počev od 22. prosinca 2018.g. pa do konačne isplate,

- na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja Općinskog suda u Zadru, posl. broj: Ovr-3664/2009-100 od 11. srpnja 2019.g. radi naplate novčanog iznosa na ime dosuđenih troškova ovršnog postupka u iznosu od 3.333,33 kuna, uvećano za zakonske zatezne kamate koje na taj iznos teku počev od 13. ožujka 2021.g. pa do konačne isplate,

- kao i radi naplate troškova ovrhe u predmetnom ovršnom postupku po odluci suda, uvećane za zakonske zatezne kamate koje na dosuđeni iznos troškova ovrhe teku od dospijeca pa do isplate.“

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku ad.2 naknadi parnični trošak u iznosu od 2.812,50 EUR, u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je Zaključkom ovog suda posl. broj: Ovr-558/2022 od 30. studenog 2022.g. sud obavijestio treću osobu Arletu Vidić, ovdje tužiteljicu da u roku od 15 dana od dana prijema te obavijesti može protiv ovrhovoditeljice - ovdje tuženice ad 2. Kate Vidić i ovršenice - ovdje tuženice ad 1. Valentine Vidić, podnijeti tužbu radi proglašenja nedopuštenosti predmetne ovrhe temeljem čl. 60 st.1. u svezi sa čl. 59. st.1. Ovršnog zakona. Tužiteljice u predmetu Ovr-558/2022, kao treća osoba je izjavila dana 7. studenog 2022.g. sukladno čl. 59. Ovršnog zakona prigovor treće osobe radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

1.1. U ovršnom predmetu Ovr-558/2022 da je donijeto rješenje o ovrsi Općinskog suda u Zadru, posl. broj: Ovr-558/2022 od 17. listopada 2022. g. na prijedlog ovrhovoditeljice ovdje tuženice ad 2) Kate Vidić protiv ovršenice – ovdje tuženice ad 1) Valentine Vidić, kojim je sud odredio predloženu ovrhu na posebnom dijelu nekretnine oznake čest. br. 689, zv. Klanice, dvorište, stambena zgrada, gospodarska zgrada, ukupne površine 556 m², upisane u zk. ul. 1686 k.o. Nin-Zaton, i to na: suvlasničkom dijelu s neodređenim omjerom ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-3), etažna jedinica S3 – stan 3. koji da predstavlja stan na prvom katu iznad garaže koji se sastoji od stepeništa za ulaz u stan, kuhinje s blagovaonicom, hodnika, kupatila, sobe i logge, ukupne netto površine 33,70 m², sveukupne netto korisne površine stana oznake S3 iznosi 33,70 m², u vlasništvu ovdje tuženice ad 1) Valentine Vidić, a radi prodaje tog posebnog dijela nekretnine i namirenjem ovrhovoditeljice iz novčanog iznosa dobivenog prodajom.

1.2. Tužiteljica u tužbi navodi da se predmetna ovrha ne može, odnosno ne smije provoditi na predmetnoj nekretnini, a obzirom da ista predstavlja dom treće osobe –

ovdje tužiteljice Arlete Vidić jer da je nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba treće osobe Arlete Vidić, kao i njezinog malodobnog djeteta (rođ. 20. studenog 2019. g.), te da tužiteljice i njezini članovi obitelji nemaju nikakvu drugu nekretninu podobnu za stanovanje.

1.3. Provedba predmetne ovrhe predstavljala bi povredu prava na dom zajamčenu i zaštićenu Ustavom RH, Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, a osobito odredbom čl. 8. te stoga treća osoba Arleta Vidić ističe prigovor povrede prava na dom.

1.4. Tužiteljica navodi da u predmetnoj nekretnini živi od svog rođenja, dakle preko 30 godina, te kako je u predmetnoj nekretnini provela cijeli svoj život i uložila znatna novčana sredstva te da je vezana izuzetno emotivno za istu, čime je ostvarila dovoljno jaku, stvarnu i trajnu povezanost. Navodi da sud kod prigovora prava na dom u svakom slučaju treba odvagati interes osobe kojoj prijeti gubitak doma nasuprot cilju koji se predmetnom ovrhom želi postići. Prodajom predmetne nekretnine narušila bi se pravična ravnoteža interesa stranaka na štetu ovršenice, njezine kćeri, treće osobe ovdje tužiteljice i mldb. sina tužiteljice Leona Mrdelja te bi im nastupila nenadoknadiiva šteta zbog nepovratnog gubitka krova nad glavom i ugrožavanja njihovih osnovnih egzistencijalnih životnih potreba. Tužiteljica Arleta Vidić ovim putem u svakom slučaju ukazuje i na sudsku praksu Europskog suda u za ljudska prava – presudu Bjedov protiv Republike Hrvatske, zahtjev br. 42150/09 od 29. svibnja 2012. g. kojom je odlučeno kako dom čine prostorije s kojima je ostvario dovoljno jaku, stvarnu i trajnu (kontinuiranu) povezanost i to bez obzira nastanjuje li ih zakonito ili bez ovlaštenja, a obzirom da je prigovor povrede prava na dom u cijelosti osnovan, sud predmetnu ovrhu treba kvalificirati kao nedopuštenu.

2. U odgovoru na tužbu tužena ad. 2. osporava u cijelosti tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice. Navodi da iz do sada vođenih postupaka pred ovim sudom a koje postupke spominje tužiteljica u tužbenom zahtjevu, tužiteljica nikad nije u tim postupcima isticala da ima, bilo kako stvarno pravo ili bilo kakvo obvezno pravo na nekretnini, koja je nekretnina bila predmetom raspravljanja između tuženica. Tek sada, kada je tužena pod 2. u svojstvu ovrhovoditeljice, pokrenula ovršni postupak radi prisilne naplate svog potraživanja prodajom predmetne nekretnine protiv ovršenice pod 1., na kojoj je nekretnini ovršenica pod 1. upisana kao vlasnica za cijelo, tužiteljica podnosi ovu tužbu u kojoj ističe prigovor prava na dom.

2.1. Na nekretnini oznake kat. čest. 689 k.o. Nin-Zaton sagrađena je stambena zgrada sa više etažnih jedinica, na kojim je etažnim jedinicama kao vlasnica upisana tužena pod 1. Valentina Vidić, kao što su etažne jedinice (E-1) - stan S1, površine 55,40 m², (E-2) - stan S2, površine 80,93 m². Dakle, kada se izuzme stan u vlasništvu tužene pod 2. oznake etažne jedinice S4 - stan četiri, te pod pretpostavkom da se provede ovrha na stanu opisanom u tužbenom zahtjevu tužiteljice, tužiteljica ima svoj dom u kojem može zajedno sa svojim maloljetnim djetetom i sa svojom majkom Valentinom Vidić, normalno živjeti u zajedničkom domaćinstvu, tako da nema ni govora o tome da bi provedbom ovrhe u ovršnom postupku tog suda br. Ovr-558/2022 tužiteljici povrijedilo "pravo na dom". Nadalje tužena pod 2. navodi da raspolaže i sa pouzdanom informacijom da tužiteljica, sa svojim djetetom, uopće ne živi na adresi u Ninu, Bana Josipa Jelačića 34, kako je to označeno u tužbi i na kojoj je adresi tužiteljica vjerojatno prijavljena u MUP RH, već da tužiteljica živi u domaćinstvu sa ocem svog djeteta na adresi, Kroz Gornje selo 5, 23235 Vrsi, i to u jednom od apartmana "Mrdelja". Istina to

nije službeno prijavljena adresa prebivališta tužiteljice, ali nije nemoguće putem djelatnika MUP RH, PP Zadar, Ispostava Nin i svjedoka, provjeriti i tu informaciju.

3. Tužiteljica navodi u odnosu na navode iz odgovora na tužbu tužene ad.2 da u odnosu na nepravomoćno okončani postupak koji se vodi pred Općinskim sudom u Zadru, posl. broj: P-2559/2019, ističući da bi „tuženoj pod 1) Valentini Vidić bilo naloženo da tuženici ad 2) Kati Vidić isplati na ime parničnih troškova iznos od 70.000,00 kuna“, tužiteljica ističe kako je upravo dana 20. veljače 2023.g. tuženica ad 1) Valentina Vidić, kao njezina majka, zaprimila rješenje Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj: GŽ-4004/2021 od 24. siječnja 2023.g. kojim je drugostupanjski sud odredio Općinskom sudu u Zadru u navedenom postupku P-2559/2019: - pod točkom I. izvođenje dokaza dopunskim saslušanjem tamo tužiteljice Valentine Vidić i tuženice Kate Vidić, te dokaz saslušanjem svjedoka na okolnosti ulaganja tužiteljice Valentine Vidić u nekretninu oznake kčbr. 209/51 k.o. Nin (stara izmjera) koja odgovara kčbr.689 k.o. Nin-Zaton nove izmjere dvorište od 386 m², stambena zgrada od 128 m² i gospodarska zgrada od 42 m², ukupno 556 m² upisana u zk. ul. br. 1686 k.o. Nin Zaton, na okolnosti: - kada (koje godine) su ulaganja izvršena, - kada je svako pojedino ulaganje započelo, a kada se završilo, - tko je navedeno ulaganja izvršio, - da li je u ulaganjima sudjelovao i suprug tužiteljice Šime Vidić i na koji način (financijskim sredstvima, radom i sl.), - na koji način su ulaganja financirana, čijim sredstvima i od kuda potječu sredstva kojima su financirana ulaganja, - kada je započela i do kada je trajala faktična bračna zajednica tužiteljice i Šime Vidića, a koji posebni dio te nekretnine – suvlasnički dio s neodređenim omjerom Etažno vlasništvo (E-3) – stan na prvom katu je predmetom ovršnog postupka Općinskog suda u Zadru, posl. broj: Ovr-558/2022 u odnosu na koji tužiteljica Arleta Vidić predmetnom tužbom potražuje proglašenje ovrhe nedopuštenom; - pod točkom II. izvođenje dokaza dopunskim građevinskim vještačenjem, uz ako je to potrebno za provođenje dokaza dopunskim građevinskim vještačenjem dodatnim dokazom uviđajem na licu mjesta na okolnost vrijednosti ulaganja, čiju vrijednost tužiteljica Valentina Vidić zahtijeva da joj tuženica Kata Vidić nadoknadi, pri čemu vještak treba procijeniti zasebno vrijednost svakog pojedinog ulaganja za koje tužiteljica Valentina Vidić tvrdi da su izvršena, izraziti njihovu ukupnu vrijednost te izraziti vrijednost cijele nekretnine, a koji posebni dio te nekretnine – suvlasnički dio s neodređenim omjerom Etažno vlasništvo (E-3) – stan na prvom katu je predmetom ovršnog postupka Općinskog suda u Zadru, posl. broj: Ovr-558/2022 u odnosu na koji tužiteljica Arleta Vidić predmetnom tužbom potražuje proglašenje ovrhe nedopuštenom.

3.1. Tužiteljica navodi da su deplasirane tvrdnje tuženice ad 2) Kate Vidić da bi „tužiteljica Arleta Vidić živjela u domaćinstvu sa ocem svojeg djeteta na adresi Kroz Gornje selo 5, 23235 Vrsi i to u jednom od apartmana Mrdelja.“ Da je tome uistinu tako, tada bi barem mldb. Leonu Mrdelji, sinu tužiteljice Arlete Vidić prijavljeno mjesto prebivališta bilo na adresi njegovog oca. Općepoznata je činjenica da je mjesto stanovanja kao i jedini dom tužiteljice Arlete Vidić i njezinog mldb. djeteta na adresi Ulica bana Jelačića 34, Nin, u etažnoj jedinici u odnosu na koju je tuženica ad 1) Kata Vidić pokrenula ovrhu i koja predstavlja njihov jedini dom, a što svakako nije nemoguće „i provjeriti putem djelatnika MUP RH, PP Zadar, Ispostava Nin i svjedoka“ kako to predlaže i tuženica ad 2) Kata Vidić.

3.2. Tuženica ad 2) Kata Vidić bezuspješno nastoji sebe prikazati kao kakvu žrtvu pravosudnog sistema, koja bi nakon „31 godinu još uvijek čekala da ostvari svoje pravo iz pravomoćne i ovršne presude P-2000/90“ iako joj je vrlo dobro poznato da tome nije

tako, kao i da je upravo ona ta koja duguje tuženici ad 1) novčani iznos u odnosu na 1/3 suvlasničkog udjela tuženice ad 2) na predmetnoj nekretnini i pripadajućem zemljištu, uvećano za zakonske zatezne kamate na ime izvršenih ulaganja, koju notornu istinu tuženica ad 2) nastoji diskreditirati, a na što već po drugi put drugostupanjski sud ukazuje te ponovno nalaže prvostupanjskom sudu da u postupku broj: P-2559/2019 sve prethodno navedene činjenice i okolnosti utvrdi, i u kojem postupku će stoga tuženica ad 1) Valentina Vidić zasigurno i uspjeti u sporu.

4. U odnosu na gornje navode tužiteljice, tužena navodi da gdje tužiteljica Arleta Vidić sa svojim maloljetnim djetetom živi, irelevantno je za ovaj postupak, jer nije na tuženoj pod 2., a niti na tom sudu, da brine o tužiteljici Arleti Vidić gdje će ista živjeti, jer tužiteljica nije, ni vlasnik, ni suvlasnik predmetne nekretnine, za koju je tužena pod 2. pokrenula postupak ovrhe. Praksa Europskog suda za ljudska prava, koju spominje tužiteljica, nije primjenjiva za odnose između tužene pod 2. i tužiteljice Arlete Vidić, a i poradi što u toj kući, bez stana koji je predmetom ovrhe, zbog kojeg je tužiteljica pokrenula ovaj parnični postupak, u istoj zgradi postoje još dva stana i to u površini od 80,93 m² i u površini od 55,40 m², u kojima živi samo majka tužiteljice, pod pretpostavkom da tužiteljica živi upravo u predmetnom stanu, koji je predmetom ovrhe. Stoga je deplasirano pozivanje tužiteljice na praksu Europskog suda za ljudska prava. Tužena pod 2. Kata Vidić na ovom mjestu smatra potrebnim posebno naglasiti kako se tužiteljica Arleta Vidić, u drugom parničnom postupku, koji je u tijeku P-1073/2022, koji se vodi po tužbi tužiteljice Kate Vidić, protiv tuženica Valentine Vidić i Arlete Vidić, radi predaje u posjed etažne jedinice S4-stan 4, na drugom katu, ukupne površine 82,83 m², sagrađen u istoj stambenoj zgradi, također se u odgovoru na tužbu poziva na "pravo na dom", pozivajući se na Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Dakle, kada suvlasnica stambene zgrade oznake kat. čest. 689 k.o. Nin-Zaton, Kata Vidić bilo što traži na toj nekretnini, Arleta Vidić, iako nije niti suvlasnik na toj nekretnini, poziva se na "pravo na dom" i Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Te prigovore tužiteljica Arleta Vidić ističe u tim postupcima po opće poznatom načelu "a.p.p.", koje načelo ne može biti prihvaćeno od strane suda.

4.1. Činjenična utvrđenja i odluke tog suda u parničnom predmetu br. P-2559/2019, na koji se postupak poziva tužiteljica, ne mogu biti od utjecaja za ovaj parnični postupak, niti tužiteljica na utvrđenjima i odlukama iz tog parničnog postupka može sebi pribaviti neku povlasticu u ovom parničnom postupku, jer su u tom parničnom postupku stranke Valentina Vidić i Kata Vidić. S obzirom da je Valentina Vidić živa, tužiteljica Arleta Vidić ne može ni u tom, a ni u ovom postupku, sudjelovati kao njezina nasljednica, pa stoga njezine, neosnovane i neistinite tvrdnje, o navodnom i nepostojećem dugu prema tuženoj pod 2. Kati Vidić, nisu ni od kakvog utjecaja na bilo kakvo potraživanje, u svezi s predmetnom nekretninom, od strane tužiteljice Arlete Vidić. Tužena pod 2. svoje potraživanje u ovršnom postupku posl. br. Ovr-558/2022 temelji na temelju pravomoćnih i ovršnih odluka sudova, koji su joj dosudili troškove postupka na teret tužene pod 1., pa nije na tuženoj pod 2. da ona pazi na "povredu prava na dom treće osobe", jer i tužena pod 2. ima neka zagarantirana prava po Ustavu RH, koja su joj prava priznata pravomoćnim i ovršnim odlukama sudova. Nadalje navodi da je Županijski sud u Puli – Pola je u obrazloženju donesenog rješenja dao svoja mišljenja, koja se odnose ne samo na ovršenicu u tom ovršnom postupku, već i na tužiteljicu u ovom parničnom postupku, a koji stavovi tog suda upućuju na zaključak da je tužbeni zahtjev tužiteljice u ovom parničnom postupku neosnovan te ukazuje na pravna shvaćanja kao i na Rješenje Županijskog suda u Zagrebu GŽ Ovr-784/2024 od 10.

svibnja 2024. godine u kojima obrazloženjima rješenje je dano jasno pravno shvaćanje, jer da iz stranačkog iskaza kojeg je treća osoba, a sada tužiteljica dala u tom ovršnom postupku, Sud ocjenjuje da treća osoba nije učinila vjerojatnim svoje pravo u odnosu na stan u odnosu na koji je određena ovrha, a čak i da je isti izgrađen sredstvima od njezine imovine to je trebala istaknuti u ostavinskom postupku iza pok. oca, te tražiti izdvajanje iz njegove imovine. Nadalje da isti sud navodi: "Konačno, treća osoba nije dokazala niti učinila vjerojatnim nastanak nenadoknadive ili teško nadoknadive štete koju bi pretrpjela provedbom ovrhe, a s obzirom da, prema mišljenju suda, predmetni stan želi zadržati do okončanja parnice, zbog svog komoditeta da bi bila samostalna i neovisna i da ne bi živjela u domaćinstvu sa majkom". Drugostupanjski sud je u obrazloženju tog rješenja bio jasan i u točkama 8., 9. i 10., pa ih tužena pod 2. neće citirati u ovom podnesku, ali će zato citirati toč. 11. obrazloženja tog rješenja, gdje piše: "Pa već ako se sagleda ovakav iskaz treće osobe jedino je za zaključiti da u ovom slučaju pravo ovrhovoditeljice da namiri svoju tražbinu prodajom nekretnine koja predstavlja dom treće osobe preteže na pravom treće osobe jer u situaciji kada se treća osoba može u istoj stambenoj zgradi preseliti u drugi stan razlozi koje je istakla, a zbog kojih to ne čini nisu oni razlozi koji bi se mogli podvesti pod nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu koju bi trpjela provedbom ovrhe pa je stoga temeljem čl. 380. toč. 2. ZPP-a u vezi čl. 21. st. 1. OZ odlučeno kao u izreci". U odnosu na dostavljenu praksu tužena ad. 2 navodi da se radi o "prodaji njegove kuće na javnoj dražbi", ali tužiteljica nije, ni vlasnik, ni suvlasnik predmetne nekretnine za koju se nekretninu provodi ovrha u ovršnom predmetu tog suda posl.br. Ovr-558/2022. Dakle, "primjer" na kojeg se poziva tužiteljica, nije primjenjiv, niti je od bilo kakvog utjecaja na ovaj parnični postupak. Naprotiv, upravo taj primjer upućuje na zaključak, da tužiteljica nema ni aktivnu legitimaciju za vođenje ovog parničnog postupka. Dakle, ovršni postupak koji je u tijeku pred tim sudom pod posl.br. Ovr-558/2022, kao ni parnični postupak, koji je sada u tijeku pred tim sudom pod posl.br. P-2636/2025, predstavljaju postupke koji se vode između Valentine Vidić i Kate Vidić, u kojim postupcima Arleta Vidić nije stranka, pa stoga njen prijedlog za prekidom ovog parničnog postupka da nema nikakvu činjeničnu, ni pravnu osnovu.

5. Tijekom postupka sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u dokumentaciju priloženu u spisu: prigovor treće osobe radi proglašenja ovrhe nedopuštenom u posl. br. Ovr-558/2022 (l.s.7-9), preslik osobnih iskaznica za Arletu Vidić i Leon Mrdelja (l.s.10-11), Zk izvadak za čest. br. 689 k.o. Nin-Zaton (l.s.23-28), rješenje GŽ-4004/2021 (l.s.35-36), zapisnik Ovr-558/2022 (l.s.50-52), rješenje Zk odjela ovog suda (l.s.53), rješenje o ovrsi Ovr-558/2022 (l.s.55-58), GŽ Ovr-307/2023 od 7. rujna 2023. godine (l.s.63-67), saslušao svjedoka Ninu Škibolu, Mirka Tokića (l.s.71-72), GŽ Ovr-784/2024 od 10. svibnja 2024. godine (l.s.76-79), presuda ovog suda posl. br. P-2559/2019 (l.s.134-144), saslušao stranke tužiteljicu i tuženu ad.2) (l.s.154-158).

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužitelja da se radi istaknutog prigovora povrede prva na dom proglasi nedopuštenom ovrha u predmetu ovog suda posl. br. Ovr-558/2022 koja je određena rješenjem o ovrsi od 17. listopada 2022. na nekretnini čest. br. 689 k.o. Nin-Zaton i to E-3, (etaža treća), a koja predstavlja stan na prvom katu iznad garaže koji se sastoji od stepeništa za ulaz u stan, kuhinje s blagovaonicom, hodnika, kupatila, sobe i logge, površine 33,70 m².

8. Zaključkom ovršnog suda Općinskog suda u Zadru, posl. br. Ovr-558/2022-19 30. studenoga 2022. godine (l.s.12) je određeno da tužitelj kao treća osoba može protiv ovrhovoditelja i ovršenice pokrenuti tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, temeljem čl. 60 st.1, a u svezi sa čl. 59 st.1 ovršnog zakona, slijedom čega se ukazuje da je tuženikov prigovor promašene aktivne legitimacije za vođenje ovog postupka neosnovan.

9. Temeljem čl. 59. st. 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20 i 114/22, u daljnjem tekstu – OZ) proizlazi da osoba koja tvrdi da u pogledu predmeta ovrhe ima takvo pravo koje sprječava ovrhu može podnijeti prigovor protiv ovrhe tražeći da se ovrha na tom predmetu proglasi nedopuštenom, dok čl. 60. st. 1. proizlazi da ako se ovrhovoditelj u propisanom roku ne očituje o prigovoru ili ako se jedna stranka usprotivi prigovoru, sud će podnositelja prigovora zaključkom uputiti da protiv stranaka u roku od petnaest dana pokrene parnicu radi proglašenja da ovrha na predmetu ovrhe nije dopuštena, osim ako podnositelj ne dokaže opravdanost svoga prigovora pravomoćnom presudom ili drugom javnom ispravom, ili javno ovjerenom privatnom ispravom, odnosno ako činjenice na kojima se temelji prigovor treće osobe nisu općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevama.

10. Republika Hrvatska ratificirala je Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda dana 07. studenog 1997. godine ("Narodne novine", broj 18/97., 6/99., 14/02., 13/03., 9/05., 1/06. i 2/10. - dalje: Konvencija). Od toga dana navedeni međunarodni ugovor dio je unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske i po pravnoj je snazi iznad hrvatskih zakona, što ima za posljedicu da su sva državna tijela Republike Hrvatske obvezna Konvenciju izravno primjenjivati u svome radu. To se odnosi i na domaće sudove koji, iako su u svome radu neovisni, odluke donose na temelju Ustava, međunarodnih ugovora, zakona i drugih važećih izvora prava. Prema tome, domaći sudovi obvezni su prvi pružiti zaštitu konvencijskim pravima pojedinaca, a među najvažnijim pravima zajamčenim Konvencijom, posebno mjesto zauzima pravo na poštivanje osobnog i obiteljskog života (čl. 8. Konvencije). Tom je odredbom propisano da svatko ima pravo na poštovanje svoga privatnog i obiteljskog života, doma i dopisivanja (st.1.); i da se javna vlast neće miješati u ostvarivanje tog prava, osim u skladu sa zakonom i ako je u demokratskom društvu nužno radi interesa državne sigurnosti, javnog reda i mira, ili gospodarske dobrobiti zemlje, te radi sprečavanja nereda ili zločina, radi zaštite zdravlja ili morala ili radi zaštite prava i sloboda drugih (st.2). Navedena odredba domaćim sudovima nameće obveze materijalne i procesne naravi u smislu da su, prije svega dužni poštivati dom pojedinca te da su u obvezi svakom pojedincu pružiti zaštitu u situacijama kada je to potrebno, tj. zaštitu od nedopuštenog miješanja u navedeno pravo. Pri tome treba reći da se pod činom miješanja podrazumijeva svaki čin državne vlasti kojim se pravo na dom ograničava ili oduzima, ali i propust državne vlasti da zaštiti prava pojedinca od miješanja trećih osoba. Iznimke od zabrane miješanja propisane su naprijed citiranom odredbom čl. 8. st. 2. Konvencije, pa može li neka od tih propisanih iznimki opravdati miješanje prosuđuje se primjenom testa razmjernosti na okolnosti konkretnog slučaja.

11. Dakle, ovaj sud je dužan ispitati da li nekretnina koja je predmet ovrhe predstavlja dom tužiteljice i da li provođenje ovrhe na toj nekretnini predstavlja miješanje u njezino pravo na dom, te ako to utvrdi, provesti test razmjernosti pomoću tri eliminacijska pitanja i to da li je miješanje u pravo na dom u skladu sa zakonom, da li je to miješanje usmjereno na postizanje legitimnog cilja te da li je miješanje razmjerno i nužno u demokratskom društvu, a pri čemu će se treba voditi računa o imovinskim prilikama tužiteljice i o vlasništvu drugih nekretnina.

12. Iz činjeničnih utvrđenja utemeljenih na sadržaju isprava koje se nalaze u spisu proizlazi i to:

-da je prijedlog za ovrhu koji se vodi pod posl. br. Ovr-558/2022 na nekretnini čest. br. 689 upisane u zk. ul. br. 1686 k.o. Nin, etaža E-3, stan na prvom katu iznad garaže površine 33,70 m², ovrhovoditelj ovdje tužena ad.2) pokrenula pred ovim sudom protiv ovršenika ovdje tuženice ad.1) dana 25. svibnja 2022. godine i to temeljem pravomoćnih i ovršnih presuda ovog suda posl. br. P-3840/2005 od 06. studenoga 2014. godine, P-1925/2006, pravomoćne i ovršne presude upravnog suda u Splitu USI-50/16, pravomoćnog i ovršnog rješenja ovog suda Ovr-3664/2009, temeljem kojih ovrhovoditelj ima prema ovršeniku potraživanja na temelju troškova parničnih postupaka, troškova upravnog spora i troškova ovršnog postupka, svih iznosa navedenih u prijedlogu za ovrhu,

- iz prigovora treće osobe, ovdje tužiteljice (l.s. 7-9) proizlazi da je ista u ovršnom postupku Ovr-558/2022 stavila prigovor kao treća osoba radi proglašenja ovrhe nedopuštenom i to prigovor povrede prava na dom u kojem živi ona i njen maloljetni sin Leona Mrdelja

-iz preslika osobnih iskaznica tužiteljice i mldb. Leona Mrdelja priležećih u spisu i dostavljenih od strane tužiteljice (l.s.10) proizlazi da su isti prebivaju u Ninu, ul. Bana Jelačića 34, koja adresa je na nekretnini koja je predmet ovršnog postupka

-iz zk izvatka od 27. siječnja 2023. godine (l.s.23-28), proizlazi da je na čest. 689 površine 556 m² upisane u zk ul. 1686 opisano kao dvorište, stambena zgrada, gospodarska zgrada, etažirano više stambenih jedinica i to E-1 stan u suterensko prizemnom dijelu površine 55,40 m², E-2 stan na prvom katu površine 80,93 m², E-3 stan na prvom katu iznad garaže površine 33,70 m², stan E-5 garaža površine 37,70 m², stan E-6 ostava u prizemlju kuće površine 23,50 m², sve u vlasništvu ovdje tužene ad.1), dok je stan na drugom katu površine 82,83 m² u vlasništvu Vidić Kate, tužene ad.2 i to etažna jedinica E-4,

13. Nije sporno da se između tuženih ad. 1 i ad.2. kod ovog suda vode parnični postupci i to P-2636/2025 (ranije P- 2559/19) u kojem je tužiteljica Valentina Vidić protiv tužene Kate Vidić pokrenula tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom OVR-3664/09, te parnični postupak P- 1073/2022 u kojem tužiteljica Kata Vidić proti tužene Valentine Vidić pokrenula tužbu radi predaje u posjed nekretnine stana na drugom katu površine 82,83 m² u vlasništvu Vidić Kate, i to etažne jedinice E-4, koji postupci su u rješavanju. Parnični postupci P- 1073/2022 i P-2626/2025, a kako pogrešno navodi tužiteljica, koji se vode između ovdje tuženih ad. 1 i ad. 2. nisu od utjecaja na ovaj parnični postupak u kojem se raspravlja na istaknuti prigovor povrede prava na dom.

14. Tužena ad. 1, Valentina Vidić, majka tužiteljice, podneskom od 27. veljače 2023. je u cijelosti priznala tužbu i tužbeni zahtjev. Međutim, sud u odnosu na tuženu ad. 1 nije donio presudu na temelju priznanja budući da su tuženice ad. 1. i ad. 2 u ovom

postupku nužni i jedinstveni suparničari, slijedom čega se spor mora riješiti na jednak način prema svima.

15. Tijekom postupka saslušana je i tužiteljica i tužena ad.2., dok je sud pozivao i tuženu ad. 1 radi izvođenja dokaza njenog saslušanja na okolnosti da li tužiteljica i njen unuk prebivaju i žive u jednom od stanova u njenoj kući u Ninu, ali ista je više puta opravdala svoj izostanak na zakazana ročišta zbog zdravstvenog stanja prilažući medicinsku dokumentaciju, a kako je naposljetku činjenično stanje bilo dovoljno razjašnjeno za donošenje odluke sud je zaključio raspravljanje bez izvođenja dokaza njenog saslušanja.

16. Tužiteljica u tužbi navodi da je predmetna nekretnina njezina jedina nekretnina u kojoj živi sa mldb. sinom, te da je ista nužna za zadovoljavanje osobnih životnih potreba, te da ona i sin nemaju nikakvu drugu nekretninu podobnu za stanovanje, a isto tako da ona u njoj živi od svog rođenja, preko 30 godina i da je uložila znatna novčana sredstva, a da je i izuzetno emotivno vezana za istu čime da je ostvarila dovoljno jaku, stvarnu i trajnu povezanost, pa da bi se gubitkom doma, prodajom predmetne nekretnine u ovršnom postupku, narušila se pravična ravnoteža interesa stranaka, te bi joj nastupila nenadoknadiva šteta zbog nepovratnog gubitka krova nad glavom i ugrožavanja njihovih osnovnih egzistencijalnih životnih potreba, pa da bi se s obzirom na prigovor povrede prava na dom, sud predmetnu ovrhu trebao kvalificirati kao nedopuštenu.

17. Sud je tijekom postupka na okolnosti navoda iz tužbe sud je saslušao svjedoke Ninu Stojčević Škibola i Mirka Tokića.

17.1. Iz iskaza svjedokinje Nine Stojčević Škibola proizlazi da je sa tužiteljicom prijateljica od osnovne škole, tako da joj je poznato da ona živi u Ninu, a adresa joj je Bana Jelačića, ali ne zna broj, a tamo da je posjećuje od svoje 7-8 godina. Dok su bili djeca tužiteljica da je živjela s roditeljima u stanu koji je u istoj zgradi, u kojoj i danas živi tužiteljica. Sa svojom punoljetnosti, tužiteljica da je počela opremiti drugi, manji stan u istoj zgradi, uređivala ga je postepeno, ali je odmah počela spavati u tom stanu, te da se radi o stanu na I. katu, u koji se ulazi desno iza kuće, a nalazi se iznad garaže. Otac da joj je u međuvremenu preminuo, a majka da i dalje živi u stanu u kojem su živili ranije, a radi se o stanu koji je također na I. katu, ali na drugoj strani. Predmetna zgrada ima garažu, podrum i 4 stana. Cijela zgrada je vlasništvo tužiteljice i njene majke Valentine. Tužiteljica ima dječaka starog 4 godine, zove se Leon, a njena kćer koja je iste dobi da se intenzivno druži sinom tužiteljice, a njih dvoje, tužiteljica i sin, žive u tom malom stanu. Tužiteljica ima dečka s kojim ima ovo dijete i jedno vrijeme su pokušali ostvariti bračnu zajednicu, te je tužiteljica živjela kod njega u Vrsima, međutim, nisu uspjeli u tome te se tužiteljica vratila u ovaj stan. Teško joj je odrediti koliko je potrajao taj period življenja u Vrsima, rekla bi par mjeseci. Leon ide u vrtić koji je u Ninu, udaljenosti nekih cca 500 m od predmetnog stana, u vrtić ide sigurno već 2 godine. Predmetni stan je mali stan od nekih 30-ak m², a sastoji se od ulaza, kuhinje s dnevnim boravkom, mali hodnik, kupaona, spavaća soba i balkon. Na upit ista navodi kako u zgradi ima i drugi stan u koji bi tužiteljica mogla živjeti, ali da se nalazi u suterenu i da je vlažan, a da majka tužiteljice živi u stanu površine 70m² i živi sama, s tim da u tom stanu u jednoj sobi spava tužena ad.1) i da stan isto tako ima sobu u kojoj je tužiteljica spavala kroz djetinjstvo. Na upit ista odgovara da ne zna tko koristi preostale dijelove zgrade, odnosno druge stanove u zgradi.

17.2 Iz iskaza svjedoka Mirka Tokića proizlazi da poznaje tužiteljicu od malih nogu, te da ista živi na adresi J. B. Jelačića 34, u Ninu. Živjela je s roditeljima, sada pok. Šimom i majkom Valentinom i to do svoje punoljetnosti, a nakon punoljetnosti da živi u apartmanu u istoj zgradi jer je tamo praktično živjela u 4-5 m², pa je ona opremila svoj apartman i uložila u njega. Radi se o apartmanu površine 30-ak m², koji se sastoji od malog dnevnog boravka sa kuhinjom, mali hodnik i WC i sobica sa balkonom. Jedno vrijeme nakon rođenja Leona pokušala je živjeti u Vrsima, međutim to nije išlo i ona se vratila u ovaj apartman. Zna da je studirala i nije završila fakultet, poznaje i nju i Leona, a obitelj tužiteljice da poznaje iz komunikacije, a kuća ni danas nije završena, te da nitko ne živi u toj kući osim tužiteljice i njene majke i Leona.

18. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je predmetna nekretnina i to kuća u mjestu Ninu se u naravi sastoji od podruma koji se nalazi ispod zemlje, s tim da su prozori u podrumu u suterenu, te se stepenicama dolazi na prvi kat na kojem je smješten jedan stan 90 m², te se daljnjim stepenicama dolazi do drugog kata isto stana 90 m². Prije dvadesetak godina njen otac da je izgradio, zajedno sa majkom garažu, i nakon njene završene srednje škole da se htjela odvojiti od života s roditeljima, te je odlučila nadograditi mali stan poviše garaže kojeg je uredila vlastitim sredstvima, a koji stan ima 30 tak m² u kojem se nalazi kupaonica, soba i kuhinja. Sa 18 godina da je po završetku tog stana se u isti uselila u kojem stanu da je živjela sve do njene tridesete kad je dobila dijete, a nakon čega da se sa partnerom preselila u Vrsi u njegovu kuću sa njegovim roditeljima, ali zajednički život da nije funkcionirao te se nakon 7-8 mjeseci vratila u svoj stan zajedno sa djetetom. U međuvremenu da je rodila, te sada u tom stanu živi sa svoja dva sina, bez partnera. Njena mama živi na drugom katu kuće, dok na prvom katu stan je prazan. Ne živi u stanu na prvom katu jer je isti prevelik za njih troje jer su režije preskupe, a ona taj novac za podmirivanje nema, dok je život s mamom na drugom katu nemoguć jer ona i djeca ne mogu se vratiti spavati u sobu koja je 2 za 2 m, a i nisu da odnosi među njima nisu uredni. Iskazuje da nije zaposlena već odrađuje ljetnu sezonu kao čistačica i to vila i apartmana, a ona i njena djeca da žive od tih zarađenih novaca, a dok otac djece plaća alimentaciju, a kao i nezaposlena osoba da je dobivala od države naknadu. Od imovine da je vlasnica poljoprivrednih zemljišta u mjestu Nin u površini od 1500 m², a koje joj je otac darovao za života, a zbog kojeg zemljišta se vodila parnica pred ovim sudom, tako da ni ne zna da li je vlasnica za cijelo ili nekog dijela. Navodi kako garaža i stan u koji žive poviše garaže imaju odvojeni ulaz od glavne kuće. Na upit suda koja joj je adresa prebivališta i da li je mijenjala prebivalište i gdje, ista odgovara da joj je trenutno prebivalište u Ulici Bana Jelačića 34 i to od prošle godine, a prije da joj je prebivalište bilo u Vrsima, Ante Starčevića 22 i to neki kratki period, a u Vrsima da je imala prebivalište i na adresi Vrsi, Kroz gornje selo 5, kada je živjela u kućanstvu sa svojom svekrvom i svekrom i to od 2019. godine, a na kojoj adresi da je boravila godinu, godinu i pol dana. Prva adresa prebivališta u Vrsima Kroz gornje selo 5 je kako je iskazala adresa kuće u kojoj da je živjela zajedno u domaćinstvu sa svekrom, svekrvom, partnerom i djetetom 2019., a 2024. godine da se preselila u kuću s bazenom koja je u vlasništvu njenog bivšeg partnera na adresi Ante Starčevića 22 i to na godinu, godinu i pol dana. U toj kući da je živjela kratak period, ali je došlo do obiteljske zavrslame, nakon čega da je iz iste iselila zajedno sa djecom, te više da nije u partnerskim odnosima, odnosno u emotivnoj vezi sa ocem svoje djece. Na upit zamj. pun. tužitelja zašto ne unajmite stan za sebe i djecu, ista odgovara da je najamnina preskupa, a isto tako da je vlastitim sredstvima napravila stan poviše garaže u kojoj sada živi, s tim da njena djeca imaju 6 godina i 1

godinu, dva sina. Na upit pun. tuženika ad.2) da li je vođen ostavinski postupak iza smrti vašem oca Šime, ista odgovara da je, te da je ostavinski postupak vođen prije 14 godine, a isto tako u financiranju i izgradnji tog stana da su joj pripomogli roditelji, teta iz Londona i tetak iz Litve, jer da nije imala dovoljno sredstava sa 18 godina da bi dovršila to sama. Ne sjeća se ostavinskog postupka jer je tada imala 23 godine, a ne sjeća se da se taj stan spominjao kao spornim, a niti da je isticala takav prigovor. Na upit pun. tuženika ad.2) da li ste pokrenuli postupak pred sudom radi utvrđenja nad tim stanom iznad garaže, ista odgovara da ne zna da li je. A na daljnji upit odgovara da postoji u kući u Ninu još jedan stan ispod prvog kata u suterenu, ali je ne uvjetan za život budući su zidovi puni gljivica i vlage jer se stan nalazi u podrumu, a wc nema prozora, a opisala ga je kao podrum na početku iskaza. Njena mama da je imala kategorizaciju za iznajmljivanje upravo tog stana, ali je zbog ovdje tužene ad.2) njoj oduzeta kategorizacija za iznajmljivanje apartmana pa se istim više nije bavila.

19. Iz iskaza saslušane tužene ad.2) proizlazi da joj je poznato da je nekretninu u kojoj živi tužiteljica sagradili pok. Šime Vidić i tužena ad.1), a ne kako iskazuje ovdje tužiteljica, a isto tako da zna da tužiteljica ne živi u predmetnoj nekretnini već ista živi sa svojim suprugom u Vrsima i to najprije u zajedničkom domaćinstvu sa roditeljima od supruga, a sad da ima saznanja da je zajedno sa suprugom napravila kuću i da u njoj živi, a da li je istu dovršila u cijelosti da ne zna. Tužiteljica je živjela u tom stanu prije nego što je otišla živjeti u Vrsi sa partnerom i djecom koje je dobila s istim. U svim postupcima da je tužila najprije pok. bivšeg supruga, a kasnije i njegovu zakonitu ženu za imovinu koju su stekli u braku, tako da sa tužiteljicom nikad nije vodila parnične postupke.

20. U konkretnom slučaju tužitelj osim što je dostavio preslike osobnih iskaznica tužiteljice i njenog sina nije predložio niti jedan dokaz a niti izvođenje ikakvih dokaza kojim bi potkrijepio svoje navode da se radi o jedinoj nekretnini u kojoj žive, da nema drugih nekretnina u vlasništvu i dr. i da joj je na taj način povrijeđeno pravo na dom kao niti da ovrha znači gubitak njegova doma tj. da se odnosi na jedinu nekretninu u kojoj živi. Samo pozivanje tužiteljice na to pravo (povrede prava na dom), bez utvrđenja relevantnih činjenica, nije dovoljno da bi se ograničila provedba pravomoćno dopuštene ovrhe odnosno niti da bi provedbom ovrhe došlo do nerazmjernog zadiranja u njezino pravo na dom u smislu čl. 8. st. 2. EKLJP.

21. Tužena ad. 1 majka tužiteljice Valentina Vidić i tužiteljica su saslušane u ovršnom predmetu Ovr-558/2022 (l.s. 50) te kad se usporede iskazi tužiteljice tada saslušane na ročištu dana 25. travnja 2023 u ovršnom predmetu i u predmetnom postupku isti se ne podudaraju i u bitnom se razlikuju a isto tako se ne podudaraju sa analizom pretrage prebivališta iz JRO MUP-a tužiteljice. Name, iz JRO MUP (evidencije dostupne sudu) proizlazi da je tužiteljica Arleta Vidić prebivala na adresi Nin, Ulica Bana Jelačića 32 (nekretnina koja je predmet ovrhe i na koju se poziva da je nekretnina u kojoj živi) od 9. rujna 1994. godine do 15. listopada 2019. godine i od 18. svibnja 2021. godine do 25. rujna 2024. godine, te od 26. svibnja 2025. godine, kao i sada u vrijeme zaključenja glavne rasprave, s tim da je za vrijeme trajanja ovoga postupka mijenjala prebivalište i to na adresi u Vrsima dr. Ante Starčevića 22, kao i ranije prije pokretanja ovog postupka i to od listopada 2019. pa do svibnja 2021. godine na adresi u Vrsima, Kroz gornje selo 5. Iz svega proizlazi da je tužiteljica za vrijeme trajanja ovog postupka mijenjala adresu prebivališta iz Nina, kuće njene mame, do kuće njenog partnera u

Vrsima s kojim ima dvoje djece, slijedom čega proizlazi da njen iskaz nije vjerodostojan u onom dijelu da živi cijelo vrijeme u stanu kuće, a za koji je emotivno vezana i koja je predmet ovršnog postupka između ovdje tuženih. Isto tako sudu nije dokazala a niti je njen iskaz sud cijenio istinitim u dijelu da sada zajedno sa dvoje maloljetne djece (u međuvremenu je rodila drugo dijete) u dobi od 1 godine i 6 godina živi u stanu od 30 - tak kvadrata pokraj stanova u kući njene mame koji su prazni (na prvom katu od 90 m² i prizemlju suterenu od 60m²), kao i u stanu gdje joj živi mama od 90 m². Tužiteljica sve da se odselila od partnera sa svoje dvoje mlđb. djece i da živi u kući koja je u vlasništvu majke tužene ad. 1. može u istoj stambenoj zgradi preseliti se u drugi stan a razlozi koje je istakla (previsoke režije), a zbog kojih to ne čini, nisu oni razlozi koji bi se mogli podvesti u ovom postupku koju bi trpjela provedbom ovrhe zbog povrede prava na dom. Isto tako pretragom JRO MUP proizlazi da je mlđb Leon Mrdelja, sin, mijenjao prebivalište kao i njegova majka ali isti je, u vrijeme saslušanja njegove majke u ovom predmetu, ožujak 2026., prebivao u Vrsima na adresi svog oca, pa i u tom dijelu iskaza tužiteljice da prebiva zajedno sa sinom u Ninu nije istinit. Iskazima saslušanih svjedoka, prijatelja tužiteljice, ovaj sud u većem dijelu iskaza nije poklonio vjeru niti ih smatrao vjerodostojnim a niti istinitim i to u dijelu iskaza koji je bitan za ovaj postupak povrede prava na dom, da cijelo vrijeme tužiteljica živi sa djecom u stanu od 30- tak kvadrata u vlasništvu majke tužene ad. 1 kad upravo suprotno od takvog iskaza proizlazi iz pretrage prebivališta za tužiteljicu i njenog starijeg sina, pa i iz iskaza same tužiteljice da je mijenjala adrese stanovanja. Iz činjenica utvrđenih u ovom postupku proizlazi da je tužiteljica, kao cura od dobi od 18 godina počela živjela sama u stanu koji je sada predmet ovrhe, ali ovaj sud je utvrdio da tužiteljica nije uložila vlastita sredstva na način da je isti sagradila kako navodi u svom iskazu, jer je upravo na zapisniku ovršnog predmeta 2023. g izjavila da je predmetni stan sagrađen za vrijeme života njenog oca, a da ga je ona samo uređivala po svojoj želji od novaca zarađenih za vrijeme ljetne sezone. Isto tako proizlazi da je u taj stan uselila u dobi od 18 godine, kako je već naprijed navedeno i to za vrijeme studiranja, a da je u njemu živjela sve dok nije sa partnerom otišla živjeti u kuću u Vrsima i to 2019.

22. Kada bi se prihvatilo da predmetni stan predstavlja dom tužiteljice u smislu čl. 8. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, što tužiteljica nije dokazala, samo postojanje doma ne znači da je svaka ovrha na takvoj nekretnini protivna Konvenciji. Prema ustaljenoj praksi Europskog suda za ljudska prava, svako miješanje u pravo na poštovanje doma mora biti zakonito, težiti legitimnom cilju i biti razmjerno cilju koji se želi postići. U konkretnom slučaju miješanje je propisano odredbama Ovršnog zakona, provodi se na temelju pravomoćnih i ovršnih sudskih odluka radi ostvarenja imovinskog prava ovrhovoditeljice (ovdje tužene ad.2), što predstavlja legitiman cilj zaštite prava i sloboda drugih osoba u smislu čl. 8. st. 2. Konvencije. Sud je stoga bio dužan ispitati postoji li razuman odnos razmjernosti između interesa tužiteljice za očuvanjem doma i interesa ovrhovoditeljice da nakon dugotrajnog sudskog postupka ostvari prisilnu naplatu pravomoćno utvrđene tražbine. Pri tome sud posebno cijeni da tužiteljica nije vlasnica niti suvlasnica predmetne nekretnine, da njezino pravo proizlazi isključivo iz činjenice povremenog, periodičnog stanovanja, da u svom vlasništvu ima poljoprivredno zemljište od 1500 m² koje je stekla darovanjem svog oca, da tijekom postupka isto tako nije dokazala kako bi provedbom ovrhe ostala bez "svakog mogućeg" smještaja, niti da bi bila izložena beskućništvu ili drugim osobito teškim posljedicama. Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da se u istoj stambenoj zgradi nalaze i druge stambene jedinice u vlasništvu njezine majke kao i ovaj što je

predmet ovrhe, od kojih bi barem jedan stan bio pogodniji za stanovanje od stana od 30 kvadrata, pa nije dokazano da bi provedba ovrhe nužno dovela do gubitka jedinog mogućeg doma tužiteljice i njezine djece.

23. S druge strane, ovrhovoditeljica svoju tražbinu temelji na više pravomoćnih i ovršnih sudskih odluka koje dulje vrijeme nisu dobrovoljno izvršene. Europski sud za ljudska prava u svojoj praksi ističe da i vjerovnik uživa zaštitu prava vlasništva iz čl. 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju te da država mora osigurati učinkovito izvršenje pravomoćnih sudskih odluka. Kada bi se samo pozivanjem na pravo na dom, bez postojanja iznimnih okolnosti i bez dokaza da bi osoba ostala bez ikakvog alternativnog smještaja, onemogućila provedba ovrhe, bila bi narušena pravična ravnoteža između suprotstavljenih prava stranaka.

24. Slijedom navedenog, sud smatra da miješanje javne vlasti u pravo na dom utemeljeno na zakonu, budući da je u konkretnom slučaju na temelju ovršnih odluka doneseno rješenje o ovrsi na nekretnini ovršenika, a provedba ovrhe neće imati za posljedicu povredu prava na dom jer ista u ovom postupku nije dokazala da je to jedina nekretnina u kojoj može živjeti zajedno sa svojom djecom, zbog čega miješanje u pravo na dom nije nerazmjerno niti predstavlja povredu čl. 8. Konvencije.

24.1. Sud isto tako smatra i kako predmetni stan ne čini dom tužiteljice, a s kojima je ostvarila jaku, stvarnu i trajnu povezanost u toj mjeri da prigovor povrede prava na dom bude osnovan, pa da bi zbog tog razloga sud predmetnu ovrhu treba kvalificirati kao nedopuštenu, kako je i odlučeno pod točkom I. presude.

25. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a, a u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, koji trošak za zastupanje tužene ad. 2 po punomoćniku iz redova odvjetnika je valjalo priznati i to za odgovora na tužbu u visini od 100 bodova (Tbr.7.), za sastav obrazloženih podnesaka od 13.03.2023., 12.05.2023., 19.04.2024., 07.11. 2025., (Tbr.8.t.1.) ne više od 4 tijekom prvostupanjskog postupka svaki u visini od 100 bodova, za zastupanje na ročištu na kojim se raspravljalo od 01.03.2023., 04.07.2023., 21.05.2024., 05.11.2025., 04.03.2026., 21.05.2026., svaki od po 100 bodova i za ročište od 03.02.2026. od po 25 bodova (1 bod / 2 eura), sve uvećano za PDV 25% (562,50 EUR), odnosno ukupno 2.812,50 EUR, kako je odlučeno pod točkom II. izreke.

Sutkinja

Maja Neveščanin

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpiravka iste, putem ovog suda na Županijski sud kojemu će se dodijeliti u rad elektroničkom nasumičnom dodjelom s primjenom odgovarajućeg algoritma, sukladno odredbama Sudskog poslovnika, pisano u tri primjerka za sud i protivnu stranku.

DNA:

1.Tužitelju po pun.

2.Tuženoj ad.1 osobno i putem e-oglasne ploče

3.Tuženoj ad.2 po pun.

Broj zapisa: **9-3088b-6aa67**

Kontrolni broj: **0dc49-1f68a-5158d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.